

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? חשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-הלוקה עובר חמורו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי לא אבהמה:											ז	
לא, אעובר											!	◊
דיקא נמי דקתני: קונסין אותו עד עשרה בדמיו, שמע מינה.											■	■
מסייעא (ליה) לריש לקיש											■	◊
המוכר בהמה גסה לעובד כוכבים קונסין אותו עד עשרה בדמיה.	דאמר ריש לקיש:										■	■
דוקא או לאו דוקא?											^	◊
המוכר עבדו לעובד כוכבים: קונסין אותו עד מאה בדמין	תא שמע, דאמר רבי יהושע בן לוי:										■	!
שאני עבד, דכל יומא ויומא מפקע ליה ממצות											ז	
המוכר בהמה גסה לעובד כוכבים - קונסין אותו עד מאה בדמיה	ואיכא דאמר: אמר ריש לקיש:										■	◊
והנותן לו בקבלה, אף על פי שאינו רשאי קונסין אותו עד עשרה בדמיה	תנן:										■	ז
מכירה - פסקה מיניה, קבלנות - לא פסקה מיניה.											!	
דוקא או לאו דוקא?											^	◊
המוכר עבדו לעובד כוכבים - קונסין אותו עד עשרה בדמין	תא שמע, דאמר ר' יהושע בן לוי:										ז	◊
שאני עבד: דלא הדר ליה											!	
בהמה מאי טעמא - משום דקא הדרא ליה? ניקנסיה טפי חך											ז	
אלא, עבד - מילתא דלא שכיחא היא, וכל מילתא דלא שכיחא לא גזרו ביה רבנן.											!	◊
כל זמן שיד העובד כוכבים כל.	והכמים:										■	◊
ושניהם מקרא אחד דרשו (שמות י"ג) כל בכור	רבי יהושע:										■	◊
בכור - מקצת בכור משמע, כתב רחמנא כל - עד דאיכא כוליה	רבנן סברי:										◆	■
בכור כוליה בכור משמע, כתב רחמנא כל - דאפילו כל דהוא.	ורבי יהודה סבר:										◆	■
איבעית אימא: דכולי עלמא בכור - רובא משמע, מר סבר: כל משמע למלווי אתא, ומר סבר: לגרועי אתא.											■	■
וכמה תהא שותפות של עובד כוכבים, ותהא פטורה מן הבכורה?											^	◊
אפילו אזנא	רב הונא:										◆	■
ולימא ליה רב נחמן:	מתקיף לה רב נחמן:										ז	
דבר שעושה אותו נבלה	איתמר רב חסדא:										◆	■
דבר שעושה אותו טריפה.	ורבא:										◆	■
במאי קמיפליגי?											^	
בטריפה חיה, למאן דאמר דבר שעושה אותו טריפה, קסבר: טריפה אינה חיה, ולמאן דאמר דבר שעושה אותו נבלה, אבל טריפה - חיה											!	◊
הא דרב הונא, ורב חסדא ורבא: לא פליגי, הא - בו, הא - באמא	אמרוה רבנן קמיה דרב פפא:										■	
מאי שנא בו - דבעינן כל בכור - וליכא אמו נמי, בעינן (שמות ל"ד) כל מקנך תזכר, וליכא	אמר לה רב פפא:										ז	◊

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא- key:	

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא, לא שגא.	[רב פפא]											◇
מאי שגא מנפלים דאף על גב דלאו בני חיותא ניהו - קדשי	מתקיף לה מר בר רב אשי:											◇
(שמות י"ג) פטר שגר בהמה - שגר בהמה	דאמר מר:											◇
התם, כיון דלא עריבו בהו חולין, קרינא בהו בבהמה כל בכור, הכא - כיון דעריבו בהו חולין, לא קרינא בהו כל בכור.												◇
ר' אלעזר לא על לבי מדרשא, אשכחיה לרבי אסי, א"ל: מאי אמור רבנן בי מדרשא?	[ר' אלעזר]											◇
אפי מום קל.	א"ל[רב אסי]: הכי אמר רבי יוחנן:											◇
רחל שילדה מין עז, ועז שילדה מין רחל- פטורה מן הבכורה, ואם יש בו מקצת סימנין - חייב מום קבוע הוי לשחוט עליו	והדתנן:											◇
בשלמא מום קל, קא משמע לן: כדרב הונא, ולאפוקי מדרב חסדא ורבא												◇
אלא מום קבוע, מאי קא משמע לן - דכיון דאישתני הוה ליה מומא?												◇
ופיו דומה כשל חזיר: הרי זה מום	תנינא:											◇
וכי תימא התם נשתנה בדבר שאין במינו קדוש בכורה. הכא נשתנה, בדבר שבמינו קדוש בכורה												◇
הא נמי תנינא עינו אחת גדולה ואחת קטנה												◇
גדולה - גדולה כשל עגל, וקטנה - קטנה כשל אווז	ותבא:											◇
בשלמא קטנה כשל אווז - אין במינו קדוש בכורה, אלא גדולה כשל עגל יש במינו קדוש בכורה, אלא לאו משום דאמרינן: כיון דאישתני: הוה ליה מומא												◇
לא, משום דהוה ליה שרוע												◇
הכי נמי מסתברא												◇
מומין אלו, בין קבועין בין עוברין - פוסלין יתר עליהן, אדם, עיניו שתיהן גדולות, שתיהן קטנות	דתנן:											◇
גבי אדם הוא דכתיב: (ויקרא כ"ב) איש איש מזרע אהרן, דבעינן, איש שוה בזרעו של אהרן, אבל בהמה: שתיהן גדולות שתיהן קטנות נמי לא הוי מומא												◇
אחת גדולה ואחת קטנה מאי טעמא?												◇
אי משום שינוי?												◇
אפילו שתיהן גדולות שתיהן קטנות נמי?												◇
אלא לאו משום דהוה ליה שרוע												◇
לא, לעולם אימא לך משום שינוי, שינוי הוי מומא, ודקא קשיא לך, אפילו שתיהן גדולות שתיהן קטנות, התם, אי מחמת בריותא יתירא - תרווייהו בעי למיברא אי מחמת כחישותא יתירא תרווייהו בעי מיכחש												◇
ההיא גיורתא, דהוה מסרין לה אחי, חיותא לפטומה, אתאי לקמיה דרבא												◇
לית דחש לה להא דרבי יהודה, דאמר שותפות עובד כוכבים חייבת בכורה.	אמר לה: [רבא]											◇
רב מרי בר רחל הוויא ליה ההיא חיותא, הוה מקנה לאודנייהו לעובד כוכבים, ואסר להו בגיזה ועבודה, ויהיב להו לכהנים, וכלא חיותא דרב מרי בר רחל.	[רב מרי בר רחל]											◇
וכי מאחר דאסר להו בגיזה ועבודה, ויהיב להו לכהנים, אמאי מקנה להו לאודנייהו לעובד כוכבים?												◇
דלמא אתי בהו לידי תקלה												◇
אי הכי, מאי טעמא כלו חיותא דרב מרי?												◇

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא-ז question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
משום דמפקע להו מקדושתיהו												!	◇	:ג.
מותר לאדם להטיל מום בבכור קודם שיצא לאויר העולם	והאמר רב יהודה:											ז		:ג.
התם - מקדושת מזבח קא מפקע ליה, מקדושת כהן לא מפקע ליה, הכא - אפי' מקדושת כהן קא מפקע ליה.												!	◇	:ג.
ואיבעית אימא: רב מרי בר רחל ידע לאקנויי קנין גמור, וחזי ליה איניש אחרינא ואזיל ועביד, וסבר - רב מרי מילתא הוא דעבד, ואתי בה לידי תקלה.												!	◇	:ג.
כהנים ולויים - פטורין, מק"ו, אם פטרו את של ישראל במדבר - דין הוא שיפטרו את של עצמן.													■	:ג. מ